

Moș Crăciun

și alte povești, poezii, cântecele, ghicitori

SPECIAL!
Colinde de Crăciun și urări pentru Anul Nou

Colecția *Draga mea* pentru copii

poveste

LEGENDA LUI MOȘ CRĂCIUN

A fost odată un păstor sărac și bătrân. Singura lui avere erau trei oi și un cățel, cu care rătăcea de colo-colo în căutarea hranei. Într-o bună zi, înfometat și obosit, a văzut că se apropie noaptea. Atunci s-a gândit să-și găsească un adăpost. În jurul lui însă, totul era pustiu. De odată, bătrânul văzu mișcându-se încet pe bolta cerului o stea minunată, nespus de strălucitoare. Niciodată nu mai văzuse o stea atât de strălucitoare și de frumoasă, așa că s-a gândit imediat că într-acolo trebuie să fie și un culcuș cald pentru ei. Și urmând ei steaua aceea, bătrânul, cățelul și cele trei oițe merseră ce merseră până dădură peste un staul de vite pierdut în pustietate. Mulțumiră stelei călăuzitoare și, când intrară, mare fu mirarea bătrânului văzând în iesle un copilaș nou-născut, vegheat de mama lui. Cum frigul nopții începuse să se lase, bătrânul își luă de pe umeri blana cu care era înveșmântat și înveli cu ea și pe mamă, și pe prunc. Pe urmă se cuibări între oi ca să nu-i fie frig și, obosit de drum, adormi și el. Simțind apropierea zorilor, se trezi și se pregăti de plecare. Și pornind să-și urmeze calea, nu făcu nici douăzeci de pași, când simți un vânt călduț cu mireasmă dulce.

La adierea lui, imaginea pustiului în care se afla s-a șters; la fel a dispărut și staulul unde dormise. Și de jur-împrejur, cât vedeai cu ochii, nu mai era decât o întindere nemărginită de nori argintii și bucălați. Bătrânul fu pe dată învăluit într-o lumină blândă și mare, care potoli pe dată spaima ce stătea să-l cuprindă. Văzu atunci în fața lui un jilț înalt din lemn de mesteacăn împodobit cu ghirlande din cele mai felurite flori. Iar în jilțul acela - să vezi ce minune mare- ședea însuși Bunul Dumnezeu!

Păstorul îngenunchie pe pajiștea de nori și își plecă fruntea smerit.

- Cum te cheamă, moșule? auzi el glasul Domnului.

- Crăciun mă cheamă, Doamne.

- Și ce-ai făcut tu în petrecerea ta prin lume? Făcut-ai bine sau rău?

- Nu se cade s-o spun eu, Doamne! Dar Tu, care ești făcătorul Cerului și al Pământului, al văzutelor și nevăzutelor, vei fi având știre și despre faptele unui păstor sărman ca mine! Într-adevăr, Dumnezeu cunoștea întreaga viață a bătrânului. Știa și că, în noaptea ce trecuse, moșul dăduse singurul său veșmânt călduros unei mame și pruncului ei.

- Ei bine, zise atunci Domnul, află, Moș Crăciune, că acel Prunc născut în iesle nu este altul decât fiul meu, Iisus, trimis pe pământ să mântuiască oamenii de toate relele. Iar pentru binele pe care i l-ai făcut Lui și Sfintei Maicii Sale, te răsplătesc aducându-te în Împărăția Raiului. Iar slujba ta, Moș Crăciune, va fi aceea ca, în fiecare an, de ziua Nașterii lui Iisus, să duci bucurii copiilor de pe pământ. Iar tu să rămâi darnic și bun, în veacul veacurilor, Moș Crăciun!

De atunci, Moș Crăciun își face slujba care i s-a încredințat, meșterind jucării tot anul de lung și notând în catastif numele tuturor copiilor din lume, ca nu cumva să uite pe careva!

Cățelușul, care niciodată n-a fost leneș, îl ajută și el cât se pricepe, iar cele trei oițe pasc prin preajmă iarba cea veșnic fragedă a Raiului. La vremea când se apropie iarna, Moș Crăciun scoate catastiful cel gros, își pune ochelarii și urmărește cu degetul ce stă scris în dreptul fiecărui nume: a fost sau n-a fost cuminte? Iar apoi pregătește fiecăruia darul pe care-l merită. Când dă de numele vreunui copil care a fost din cale-afară de rău, rămâne pe gânduri.

- Ce facem? îl întreabă pe cățel. Îi dăm și ăstuia un dar? Uite câte răutăți a făcut... N-ar merita nimic, nu-i așa?

- Pune-i și lui, acolo, un cadou cât de mic, Moș Crăciun, zice cățelul, să nu se necăjească prea tare.

Și Moș Crăciun se lasă înduioșat de cățel:

- Bine-bine! mormăie în barbă. Poate se face copil cuminte...

Și când toate jucăriile sunt pregătite, le încarcă într-o sanie lungă și înhamă cerbii cu coarne rămuroase, împodobite cu steluțe care le luminează drumul.

Se așază în jilțul saniei, iar cățelul se cuibărește lângă el. Apoi pornesc...

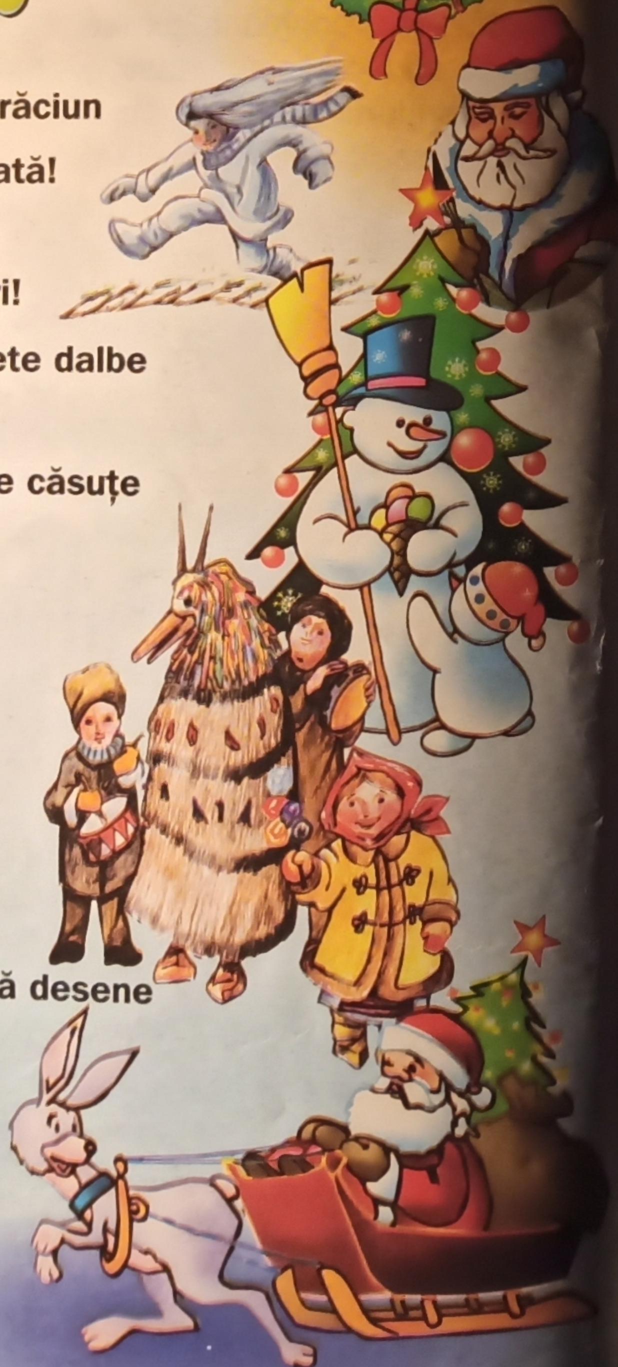
Pe pământ e noaptea sfântă a Nașterii Mântuitorului. Se văd de aici, de sus, toate ferestrele luminate.

Răzbat în înalturile înstelate clopotele sfintelor biserici. Pe măsură ce sania coboară, se deslușesc glasurile și clopoțeii colindătorilor. Moș Crăciun e mulțumit! El știe că nu e pe lume bucurie mai mare decât să faci altora bucurii. Și așa va face an de an, cât o ține lumea!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

sumar

O, ce veste minunată!

O, ce veste minunată!
În Bethleem ni s-arată
Că a născut prunc,
Prunc din Duhul Sfânt
Fecioara curată.

Că la Bethleem Maria
Săvârșind călătoria,
În sărac lăcaș,
Lâng-acel oraș
A născut pe Mesia.

Pe Fiul
Cel din vecie
Ce L-a trimis
Tatăl mie
Să se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască!

Noapte de Crăciun

Poezie de Otilia Cazi

Moș Crăciun, în fapt de seară,
A pornit-o spre oraș
Și la sania-i ușoară
A-nhămat un iepuraș.

Drumurile-s troienite
Noaptea vine, gerul crește...
Cu urechile ciulite
Iepurașul se grăbește.

Uite-o casă, colo-n vale,
Cu ferestre luminate...
Moșul s-a oprit din cale,
Cu toiagu-n poartă bate:
- Bună sara! Bună sara!
Am venit cu sănioara
Și cu daruri proaspete.
Bucuroși de oaspete?

- Bucuroși, bucuroși,
Strigă glasuri de copii.
Moșule, de unde vii?
- Iaca vin din moși-strămoși
Încărcat cu jucării!
Și-am pornit la drum cu zorul
Să vă spun că-n noaptea asta
S-a născut Mântuitorul...
Na și ție, na și ție,
Să v-aducă bucurie!
Închinați-vă frumos
Domnului Isus Christos
Care-n paza lui vă ține...

Eu vă las de-acum cu bine,
Că-i târziu
Și sacu-i greu
Și mai sunt în drumul meu
Și-alte case cu copii
Care-așteaptă jucării...
Să vă aibă-n pază Domnul!

Moșul a pornit la drum;
Pe copii îi fură somnul
Și prin somn ei văd acum
Cum tot suie și coboară
Prin troianul uriaș
Moș Crăciun c-un iepuraș
Înhămat la sănioară...

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Iată, vin colindători

Iată, vin colindători
Zorile dalbe
Noaptea
Pe la cântători
Zorile dalbe
Și ei vin mereu, mereu
Zorile dalbe
Și-l aduc pe Dumnezeu
Zorile dalbe
Dumnezeu adevărat
Zorile dalbe
Soare-n raze luminat
Zorile dalbe
Iată, vin colindători
Zorile dalbe,
Noaptea pe la cântători,
Zorile dalbe

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, sunt foarte mulțumită de tine, dar mai ales de Colecția pentru copii. Am un băiețel de 4 ani pe care nu reușesc să-l conving să meargă la grădiniță. Draga mea, tu ești cea care mă ajuți! Îl învăț ghicitori, poezii și povești și tot felul de lucruri interesante. Recunosc, eu nu mai știam atâtea poezii și povești!
Îți mulțumesc!

Georgeta Roxana Iancu, Aninoasa, jud. Argeș

Moș Crăciun cu plete dalbe

Moș Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeți
El aduce daruri multe
La fetițe și băieți.

Din bătrâni se povestește
Că-n toți anii, negreșit,
Moș Crăciun pribeag sosește -
Niciodată n-a lipsit!

Moș Crăciun cu plete albe,
Încotro vrei s-o apuci?
Ți-om cânta
Florile dalbe
De la noi
Să nu te duci!

Florile dalbe

colind

Sculați, sculați, boieri mari,
Florile dalbe,
Că vă vin colindători,
Florile dalbe
Noaptea pe la cântători,
Și nu vă vin nici c-un rău
Ci v-aduc pe Dumnezeu,
Să vă mântuie de rău.
Un Dumnezeu nou-născut,
În scutece învălit.
Sculați, voi, români plugari,
Că pe cer s-a arătat
Un luceafăr minunat
Lumea să o-ntinerească
Oamenii să-i înfrățească.
Noi vă zicem: „Să trăiți,
Întru mulți ani fericiți!
Și ca pomii să-nfloriți
Și ca ei să-mbătrâniți,
Florile dalbe!"

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, vreau să-ți mulțumesc pentru **Colecția Draga mea pentru copii**. Ai făcut un lucru minunat: ai adunat în paginile fiecărui număr poezii pe care nu le mai auzisem de când eram copil. Eu le strâng pe toate în raftul cu cărți ale copiilor și am început să o învăț pe fiica mea, Emanuela (2 ani și 4 luni), poezii. Sebastian are doar 4 luni, dar când va crește, primii pași îi va face tot cu tine!

Mihaela Alina Molea, loc. Arbore, jud. Suceava

JOC

Moș Crăciun trebuie să lase daruri la fiecare căsuță. Ajută-l să găsească drumul astfel încât să nu treacă decât o dată prin dreptul fiecărei case.

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

Steaua

Trei crai de la răsărit
Spre stea au călătorit
Și-au mers, după cum cetim,
Până la Ierusalim.
Acolo, cum au ajuns,
Steaua-n nori li s-a ascuns.
Și le-a fost a se plimba
Și prin oraș a-ntreba
Unde s-a născut, zicând,
Un crai mare de curând?

Craii dacă au plecat,
Steaua iar s-a arătat,
Și au mers
Pân-au stătut
Unde-a fost
Pruncul născut
Și cu toți
S-au bucurat
Pe Christos
Dac-au aflat,
Cu daruri
S-au închinat,
Ca la un
Mare-mpărat.

Zboară săniuța

Zboară săniuța mea
Pe nămeții albi de nea,
Sprintenă peste răzor
Salturi face când cobor.

Când mă urc pe derdeluș
Cad mereu pe lunecuș.
Când încep ca să cobor
Merg ca vântul, parcă zbor.

Săniuța vine-n jos,
Fuge iute și frumos,
Hai, copii, pe deal, de sus
Să ne dăm pe derdeluș!

Câte unul, câte doi
Pe zăpadă să urcăm,
Fără cai și fără boi
Către vale să zburăm.

Mulți sunt roșii la obraz,
Și când cad fac mare haz.
Alții capătă cucui,
Lunecând de sus pe șui.

Toate textele și poeziile publicate în revistă ne sunt trimise de cititori.

Omul de zăpadă

Ce-i atâta gălăgie
Colo-n margine de sat?
Chiuind de bucurie,
Mulți copii s-au adunat -
Ia te uită, toți, grămadă
'Nalță omul de zăpadă!

Nasu-i de ardei,
Ochii-s de cărbune,
Mătura sub braț
Îi stă de minune.
I-am pus oala-n cap
În loc de pălărie,
Cât va sta în ger
Frig să nu-i mai fie.

Sus, boieri!

Sus, boieri, nu mai dormiți,
Vremea e să vă treziți
Casa să vă măturați,
Lerui, ler!
Și masa s-o încărcați,
Lerui, ler!

Că umblăm să colindăm
Și pe Domnul căutăm
Din seara Ajunului,
Lerui, ler!
Până-ntr-a Crăciunului,
Lerui, ler!

Căci s-a născut Domn prea bun
În locașul lui Crăciun
Căci s-a născut Domn frumos,
Lerui, ler!
Cu numele de Hristos,
Lerui, ler!

JOC

Unește punctele în ordine, de la 1 la 113 și vei descoperi chipulcelui mai îndrăgit moș, care-ți aduce cadouri.

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

POEZII mici pentru pitici

La drum

Poezie de Otilia Cazimir

Moș Crăciun, cu sacu-n spate
A pornit-o la urcuș;
Drumu-i greu și-i lunecuș
Și moșneagul nu mai poate.
Lung se uită îndărăt,
Scuturându-și barba rară
De omăt,
Și oftează sub povară:
- Greu, tătucă, greu de tine!
Iaca, stau și mă socot
Dacă nu cumva-i mai bine
Să mă mut mai către vară,
Că-s bătrân și nu mai pot.

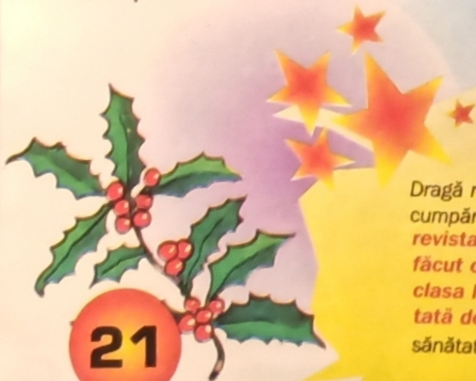
Ilustrații: MIRCEA TOIA

Capra

Vine capra de la munte
Cu steluțe albe-n frunte
Și cu barba ei lățoasă;
A venit să intre-n casă,
C-afară plouă și varsă
Și ne pică picurele,
De pe garduri și nuiele.
Gazdă, dacă nu ne crezi
Ieși afară de ne vezi!
Gazdă, dacă ieși afară,
Nu ieși cu mâna goală,
Să ieși cu cârnați în poală
Și cu vinu' subsuoară!
Gazdă, dacă nu ne crezi
Ieși afară de ne vezi,
Dă-ne, gazdă, drob de sare,
Să dăm la capră, că moare!
Rămâi, gazdă, sănătoasă,
Noi plecăm la altă casă!

Ce cred mămicile despre revista noastră

Dragă redacție, de câte ori cumpăr revistele Practic sunt obligată să cumpăr și Draga mea, pentru că **fetița mea vrea neapărat revista ei preferată: Colecția Draga mea pentru copii. Ați făcut o revistă minunată pentru copii. Fetița mea este în clasa I și, chiar dacă nu știe încă toate literele, o citește ajutată de mine.** Vă mulțumesc și vă urez succes în continuare, multă sănătate și putere de muncă!

Valerica Necel, com. Stănița, jud. Neamț

JOC

Moș Crăciun a lăsat puțin bradul împodobit afară, ca să se odihnească.
Cei doi oameni de zăpadă se bucură și ei.
Observă cu atenție cele două desene: între ele există mai multe diferențe. Notează-le!

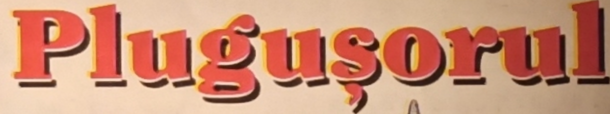

Notează aici diferențele:

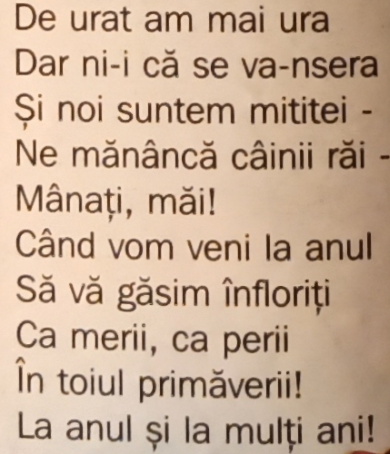
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

Plugușorul

Aho, aho, copii și frați!
Stați puțin și nu mânați,
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântul ne-ascultați:

Mâine anul se-nnoiește,
Plugușorul se pornește,
Și începe a ura,
Pe la case-a colinda.

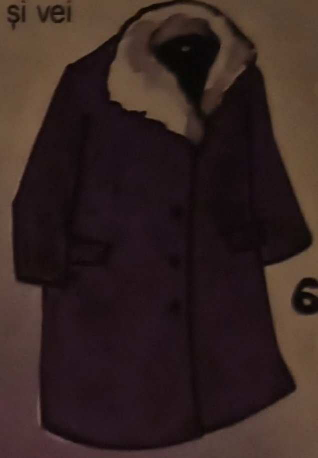
Iarna-i grea, omătu-i mare,
Semne bune anul are;
Semne bune, de belșug
Pentru brazda de sub plug.

Doamne, binecuvântează
Casa care o urează
Plugușor cu patru boi,
Plugușor mânat de noi!

De urat am mai ura
Dar ni-i că se va-nsera
Și noi suntem mititei -
Ne mănâncă câinii răi -
Mânați, măi!
Când vom veni la anul
Să vă găsim înfloriți
Ca merii, ca perii
În toiul primăverii!
La anul și la mulți ani!

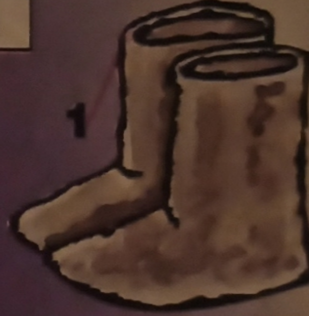
Notează pe orizontală cum se numesc hainele și încălțările folosite iarna și vei afla de la a la b cu ce te dai pe derdeluș.

a

1		P	Â	S	L	A	R	I	
2				A					
3				N					
4			C	I	Z	M	E		
5			F	U	L	A	R		
6				T					
7				A					

b

2 3 4

MIRCEA TOIA

Soluția jocului o afli în numărul viitor.

Mama

Poezie de George Coşbuc

În vaduri ape repezi curg
Și vuiet duc în cale
Iar plopi în umedul amurg
Doinesc eterna jale.

Pe malul apei se-mpletesc
Cărări ce duc la moară.
Acolo, mamă, te zăresc
Pe tine-ntr-o căscioară.

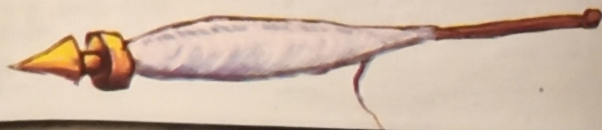
Tu torci. Pe vatra veche ard,
Pocnind din vreme-n vreme,
Trei vreascuri rupte dintr-un gard
Iar flacăra lor geme.

Clipește-abia, din când în când,
Cu stingerea-n bătaie
Lumini și umbre-amestecând
Prin colțuri de odaie.

Cu tine două fete stau
Și torc în rând cu tine.
Sunt încă mici și tată n-au
Și George nu mai vine!

Un basm cu pajuri și cu zmei
Începe-acum o fată.
Tu taci și-asculți povestea ei
Și stai îngândurată.

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Și firul tău se rupe des,
Căci gânduri te frământă.
Spui șoapte fără de-nțeles
Și ochii tăi stau țintă.

Scapi fusul jos; nimic nu zici
Când firul se desfiră...
Te uiți la el și nu-l ridici,
Și fetele se miră.

O, nu! Nu-i drept să te-ndoiești!
La geam tu sari deodată.
Prin noapte-afară lung privești
- Ce vezi? întreabă-o fată.

- Nimic... Mi s-a părut, așa...
Și jalea te răpune,
Și fiecare vorbă-a ta
E plâns de-ngropăciune.

Într-un târziu, nerădicând
De jos a ta privire:
- Eu știu că voi muri-n curând,
Că nu-mi mai sunt în fire...

Mai știu și eu la ce gândeam?
Aveți și voi un frate...
Mi s-a părut c-aud la geam
Cu degetul cum bate.

Dar n-a fost el! Să-l văd venind
Aș mai trăi o viață.
E dus și voi muri dorind
Să-l văd o dată-n față!

Așa vrea, poate, Dumnezeu,
Așa mi-e datul sorții
Să n-am eu pe băiatul meu
La cap, în ceasul morții!

Afară-i vânt și e-nnorat
Și noaptea e târzie,
Copilele ți s-au culcat
Tu, inimă pustie,

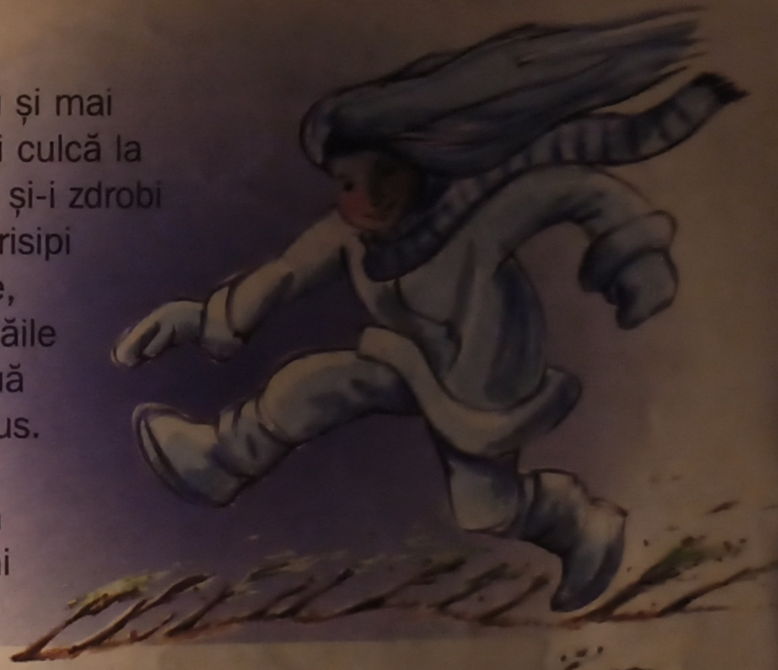
Stai tot la vatră,
'Ncet plângând.
E dus și nu mai vine!
Și-adormi târziu
Cu mine-n gând
Ca să visezi de mine!

Legenda Crivățului

Demult, Crivățul era un vânt care sufla tot timpul anului. Însă era tare nebunatec, Doamne ferește! Într-o bună zi a ieșit la plimbare și, pe unde trecea, făcea o mulțime de neorânduieli! Mai întâi intră într-o grădină și se apucă să scuture trandafirii cei frumoși, să frângă crinii cei cu miros dulce. Rostogoli pe jos merele, prunele și rupse în stânga și în dreapta crengile pomilor încărcați cu frunze și cu fructe.

La câmp făcu și mai multe rele: ici culcă la pământ grâul și-i zdrobi spicele de-și risipi toate boabele, colo doborî clăile de fân și le luă în vârtej pe sus. Și în pădure, smulse câțiva copaci bătrâni și-i răsturnă cu rădăcinile în sus.

Apoi, dând peste o turmă de oi ce păștea în tihnă, le împrăștie în toate părțile și le ameți, învârtindu-le. În câteva clipe stricase totul pe unde trecuse. Oamenii se plânseră de Crivăț în toate felurile:

- E un vânt pustiitor! strigară unii.

- Dacă va sufla mereu, are să ne lase săraci și flămânzi! Ne-a stricat tot!

Auzind toate acestea, Împăratul Vânturilor chemă îndată Crivățul de față și-l întrebă dacă sunt adevărate zvonurile ce se aud despre năzdrăvăniile lui.

Crivățul nu putu să zică ba, căci chiar firea lui îl dădea de gol. A zis numai atât:

- Eu, vai de mine, n-am avut de gând să fac rău nimănui!

Am vrut numai să mă joc! Vina e a lor - a florilor, a holdelor și a oilor! Nu știu deloc de glumă!

- Așa glumă întrece măsura, fătul meu! îi răspunse Împăratul Vânturilor. Ca să te învăț minte, eu nu-ți voi mai da drumul vara. Numai iarna vei ieși de la închisoare. Atunci ai să te poți juca cu gheața și cu zăpada, căci lor n-ai ce stricăciuni să le faci!

De atunci, Crivățul nu mai suflă decât iarna, pe pământul înțepenit de ger, acoperit de troiene de zăpadă. Și după dânsul aleargă numai lupii urlând și zboară corbii flămânzi. Și vine la noi dinspre miazănoapte și răsărit, trecând peste câmpuri pustii și peste mări furtunoase.

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Ce cred mămicile despre revista noastră

Draga mea, simt nevoia să-ți spun că sunt fericită că exiști. Ai apărut când aveam mai mare nevoie de o prietenă. Am 32 de ani și doi copii minunați (Cristian-George, de 6 ani, și Cosmin-Eduard, de 1 an) și pentru ei ai adus cartea pe care nu ai fi găsit-o în nicio **librărie de pe lume: Colecția Draga mea pentru copii!** Cu tine economisesc bani, cu tine îmi beau cafeaua de dimineață, cu tine îmi adorm copiii seara și tot cu tine am să-mi petrec și Sărbătorile. **La cumpăna dintre ani vei avea pe masă o cupă de șampanie, special pentru tine. Vei ciocni cu noi și-ți voi ura „La mulți ani!", Draga mea!**

Genoveva Leia, sat Lespezi, jud. Bacău

Ce cred mămicile despre revista noastră

Cei doi copii ai mei - Vlad-Ovidiu, de 6 ani și jumătate, și Cristina, de 4 ani și jumătate, adoră **Colecția Draga mea pentru copii**. **Împreună citim și recitim toată colecția, de la cap la coadă, nu ne mai săturăm de ea! Deja copiii au învățat o parte din poezii, ghicitori, cântecele sau rugăciuni, fără să vă mai spun de povești!** S-au bucurat foarte mult că acum Colecția pentru copii are mai multe pagini decât înainte și găsesc de toate numai pentru ei! Cu drag,

Florentina Ghermănescu, Brașov

urare

Sorcova

Sorcova-vesela,
Să trăiți, să înfloriți,
Ca un măr, ca un păr,
Ca un fir de trandafir,
Tare ca piatra,
Iute ca săgeata!
Tare ca fierul,
Iute ca oțelul!
La anul și la mulți ani!